

Lidický zpravodaj

leden 2024 · číslo 01 · ročník 28 · zdarma

Vítejte v novém roce 2024 ♥

Milí a milé,

dovolte mi přivítat vás v novém roce 2024. Přeji všem, aby rok 2024 byl rokem, který vám přinese plno štěstí, lásky, zdraví a splnění tajných přání. A hlavně, abyste si tento rok užili naplno od začátku do konce!

Míša Klapalová, vaše zpravodajka

JUBILANTI V MĚSÍCI LEDNU

Irena SMUTNÁ
Marta SLAVÍKOVÁ
Jan FORMÁNEK
Věra ROSENKRANCOVÁ
Věra NEUMANOVÁ

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví,
hodně štěstí a spokojenosti 😊

PODĚKOVÁNÍ

„Děkuji paní starostce Veronice Kellerové a zastupitelstvu za chodník, který jste vybudovali u zastávky, hned se nám lehčeji cestuje.“

Alena Sýkorová

TRADIČNÍ SVATOMARTINSKÉ POSVÍCENÍ SI PŘIPOMNĚLI OBČANÉ V LIDICÍCH

Text a foto: Bohumil Kučera

S Lidicemi je navěky svázaný kostel Svatého Martina, který stával v původních, fašisty vypálených Lidicích. S tím se pojí i termín posvícení, který je 11. listopadu, v den, kdy slaví svůj svátek Martinové.

První zmínka o lidickém kostele Svatého Martina pochází z roku 1352. V následujících letech byl několikrát poničen. Nový barokní chrám nechala postavit velkovévodkyně Marie Anna Toskánská v roce 1729. Ten byl vypálen a srovnán se zemí s dalšími domy v roce 1942. Dnes kostel připomíná nový oltář z roku 2014 s obrazem Panny Marie Lidické, umístěný uprostřed základů. (zdroj: www.seznam.cz) Ale zpět k posvícení. Mnozí to již bereme pouze jako slavnostní oběd u babičky (husa, knedlíky...) či zábavu a možnost se pobavit.

Jak to ale celé vzniklo?

Výraz „posvícení“ znamená totéž co „posvěcení“. Dostavba kostela byla pro obec mimořádná událost, protože jeho stavbě obyvatelé obvykle věnovali mnoho práce a dle možností i peněz. Církev sama kostely zpravidla nestavěla, ale po dokončení kostel

převzala a starala se (a stará) o jeho provoz i údržbu, včetně přípravy a přidělování duchovních jednotlivým farnostem pro službu církvi a Bohu. Výroční slavnost posvěcení kostela se také často označuje jako výroční pouť či prostě pouť – tento název se přenesl i na

zábavu, která takovou oslavu doprovázela, a rozšířil se i na zábavní parky, které ztratily či nikdy neměly náboženskou souvislost. Po dokončení stavby nemohl být kostel hned použit pro bohoslužby. Nejprve se musel slavnostním způsobem vyjmout ze světské sféry a posvěcením jej slavnostně vyčlenit pro služby Bohu. (zdroj: www.wikipedia.cz)

No a možná ještě jeden pohled do celého období oslav, kde je zmíněna i „pěkná hodinka“ tradiční posvícení na sv. Martina – 11. listopadu – byl od středověku den, kdy čeleď končila svou službu a dostávala mzdu. Na sv. Martina se uzavíraly smlouvy mezi obcí a pastýřem, ovčákem či ponocným. I to byla událost, která přímo volala po bohaté hostině. Navíc byla spojena s odevzdáváním platů vrchnosti, proto byl tento den tak oblíbený. Martinské posvícení se časem ujalo úplně všude.

V neděli šli všichni do kostela na slavnostní mši a po ní se podával oběd. Tvrdí se, že posvícenský oběd byl nejbohatší v celém roce. V 18. a 19. století se jedla polévka, různé druhy masa včetně pečené husy, knedlíky a zelí, smetanové omáčky, spousta koláčů a dalšího pečiva. K tomu nesměl chybět dostatek piva.

Večer bývala taneční zábava pro mládež, která se často protáhla až do dalšího dne. V pondělí po pouti se konala zábava s názvem pěkná neboli zlatá hodinka, která se ještě dnes v některých obcích dodržuje. Lidé se scházeli v hospodách s rozsvícenými svíčkami.

V pondělí se také odehrávaly z dnešního pohledu drastické obyčeje veřejného zabíjení zvířat, jejichž maso se pak večer hospodě upeklo a snědlo. Někde stínali kohouta, jinde berana (převážně na Moravě) nebo shazovali kozla ze skály či z kostelní věže. Před

zabitím zvířete se vždycky odehrál symbolický soud, při němž se oběti vyčetla spousta zlých skutků. To vše se dělo za účasti diváků z celé obce i okolí.

Úterní „sousedská“ zábava se dnes většinou neudrží. Podle pamětníků to bývala příležitost k tanci pro starší obyvatele vsi, a proto se hrávala pomalejší hudba.

Dozvukem hlavní posvícenské zábavy pak bývala oslava konaná následující neděli, již se říkalo mladé posvícení. Posvícení bylo (stejně jako masopust) oblíbeným termínem pro pořádání zásnub a svateb. (zdroj: www.ptejteseknihovny.cz)

Zmínili jsme „pěknou hodinku“. V Lidicích i letos proběhla sousedská zábava a vzpomněli jsme na staré Lidice. Starostka Veronika Kellerová a Václav Hanf se skupinkou občanů uctili památku starých Lidic a jejich občanů položením věnce u hrobu zavražděných lidických mužů, nedaleko od místa kde stával kostel Svatého Martina.

SVATOMARTINSKÝ LAMPIONOVÝ PRŮVOD KE DNI VÁLEČNÝCH VETERÁNŮ SE KONAL VE STŘEDU 8. LISTOPADU 2023

Text a foto: Bohumil Kučera

Již třetím rokem lidičtí občané uctili u příležitosti Dne válečných veteránů oběti světových válek. Proběhl další ročník Svatomartinského lampionového průvodu spojený i s uctěním památky lidických obětí a veteránů všech válek.

Pro děti byla připravena tématická dílnička. Občané se setkali před obecním úřadem.

K přítomným promluvil ředitel Památníku Lidice PhDr. Eduard Stehlík a následně zahájil lampionový průvod. Ten zamířil okolo sousoší zavražděných lidických dětí až k Pomníku obětí 1. světové války, tam byl také položen věnec.

Závěr večera se tradičně konal pod gloriem u muzea, kde zazpíval za svitu věčného plamene dětský pěvecký sbor při MŠ Lidice.

Varování před podvodnými SMS

Ukázka
podvodné SMS:

**MPSV
varuje před
podvodnými
SMS
a e-mailů.**

Tyto zprávy obsahují odkazy na falešné webové stránky, které se tváří jako oficiální web Ministerstva práce.

Na tyto zprávy nereagujte a odkazy tohoto typu ani nerozklíkávejte.

Nezadávejte v žádném případě žádné osobní či bankovní údaje – hrozí jejich zcizení s následkem převzetí kontroly nad Vaším bankovním účtem. Pokud jste na podvodné stránce zadali své bankovní údaje (přihlašovací údaje do internetového bankovníctví, údaje o kartě), kontaktujte ihned svou banku s žádostí o blokaci karty.

Jediná správná doména
Ministerstva práce je **mpsv.cz**

Klientská zóna MPSV: **jenda.mpsv.cz**

Podezřelé signály, že se jedná o podvodnou zprávu:

- Je vám neočekávaně nabízena možnost dávky, příspěvku na bydlení apod., aniž byste o ně žádali.
- Byli jste požádáni, abyste na stránkách zadali své osobní či bankovní údaje.
- Je od vás vyžadována okamžitá reakce.
- Podezřelé webové stránky, příliš komplikované internetové adresy (obsahující např. pomlčky, podtržítka. Zaměněné či zpřeházené znaky – např. msvp) Weby registrované v zahraničních doménách (např. online, pw, net, com...)
- Text zprávy obsahuje gramatické nebo pravopisné chyby.

Buďte vždy bdělí a vyhodnocujte kriticky, zda se nejedná o podvod. I podvodné stránky mohou být graficky velmi dobře zpracované a imitovat věrohodně vizuální styl stránek MPSV nebo přihlášení přes tzv. „Identitu občana“.

Odkaz na podobné stránky můžete obdržet i e-mailem.

Pro prohlížení webových stránek používejte autorizované webové prohlížeče s čerstvými aktualizacemi, neboť mají zabudovanou ochranu proti podvodům a malwaru, která varuje před podezřelými webovými stránkami. Tato ochrana bývá automaticky aktivována a kontroluje požadovanou stránku proti databázím známých podvodných a malwarových webů. I když není možné úplně eliminovat riziko setkání s neznámou podvodnou nebo malwarovou stránkou, riziko je tímto minimalizováno.

V LIDICÍCH UŽ NÁM ZÁŘÍ VÁNOČNÍ STROM, VYZDOBENÉ JE I STROMOŘADÍ V PARKU

Text a foto: Bohumil Kučera

Blíží se čas adventu, v Lidicích jsme jej přivítali tradičně vystoupením dětí z místní mateřské školky a společně rozsvítili vánoční strom v Malém parku v centru obce. V páteční podvečer 24. listopadu se nejen obyvatelé našich Lidic sešli tradičně před budovou obecního úřadu, aby společně a slavnostně rozsvítili vánoční strom. Ten hrdě stojí v Malém parku. A čím je náš lidický vánoční strom zvláštní? Jedná se vlastně o partu tří smrků. Letos dostali z gruntu novou výzdobu. Stojí si tam jak tři králové. No a aby toho nebylo málo, je ozdobené i stromořadí v parčíku.

Počasi letos nebylo příjemné, přes noc byl silný víchř a přšelo, tak jsme měli přes den i trochu obavy, jak to celé dopadne. K večeru se ale počasí trošku umoudřilo, a i tak přišel k duhu horký čaj anebo voňavý svařáček. Přítomné ale nejvíce, hlavně u srdce, zahřál připravený program. V úvodu si přítomní vyslechli milý proslov naší starostky Veroniky

Kellerové. Pak už všem zazpívaly děti z Mateřské školky Lidice. Vystoupili také hosté

Lenka Musilová a Jan Paulík. Dále pokračoval pěvecký sbor absolventů lidické školky pod vedením ředitelky Soni Macháčkové.

Poté už děti odpočetly okamžik samotného rozsvícení stromu. S tím jim pomohl místostarosta Tomáš Skála, a učinil to mírně „napínavé“.

Pod rozžářeným stromem, to už je také tradice, zazpívali buštěhradští skauti z oddílu Stráž Lidic pěkné české koledy a my jsme se rádi ke zpěvu přidali. Atmosféru doplnily ohňové koše a též stánky s drobným zbožím.

A také se prodávaly výrobky dětí ze školky. Děti si totiž šetří na novou keramickou pec. Obec Lidice jim již významně přispěla, přidaly se i sousední Makotřasy, ale stále to není dost. Kdyby jim tedy chtěl někdo pomoci, budou moc rády a umožní jim to pokračovat v oblíbené činnosti, stačí se obrátit na paní ředitelku Macháčkovou.

Vánoce jsou období, kdy dárky potěší, ale to, co je nejvíc, je čas strávený s blízkými, ve zdraví, při pohledu na šťastné děti a rodinu.

Tak za rok opět v Lidicích na viděnou!

Krásné svátky vánoční přejeme!

A ještě jednou moc děkujeme všem účinkujícím.

ZEMŘELA VĚRA ČEPELOVÁ, ROZENÁ VOKATÁ, PŘEŽIVŠÍ LIDICKÉ DÍTĚ

Text a foto: Jana Chourová Plachá, www.lidice-memorial.cz

Se zármutkem v srdcích Vám oznamujeme, že nás v sobotu 25. listopadu 2023 navždy opustila paní Věra Čepelová, rozená Vokatá.

Paní Čepelová přežila lidickou tragédii, protože byla společně s dalšími osmi lidickými dětmi vybrána na převýchovu do Německa.

V době lidické tragédie jí bylo pouhých 7 let. Po návratu do Československa žila v nových Lidicích, odkud se na poslední roky svého života přestěhovala do Kladna.

Paní Čepelová spolupracovala s Památkem Lidice od jeho založení až do doby, kdy jí to zdraví dovolovalo. Dlouhá léta byla pravidelným čestným hostem Lidických zimních večerů, kam chodila s velkou oblibou, stejně jako všech akcí námi pořádaných.

Letos se k nám opět připojila na pietní akt k 81. výročí vyhlazení obce Lidice. Nikdo z nás netušil, že se zde uvidíme naposledy.

Odpočívejte v pokoji, paní Věro, upřímnou soustrast truchlící rodině.

TJ SOKOL LIDICE ANEB MALÉ FOTBALOVÉ OHLÉDNUTÍ

Text a foto: Bohumil Kučera, www.obec-lidice.cz, www.kladenskydenik.cz

* Vážení příznivci sportu a zejména fotbalu, místní tým TJ Sokol Lidice vstoupil v sobotu 19.8.2023 do nové sezony 2023-24 utkáním s tradičním rivalem a velmi těžkým soupeřem SK Velké Přítočno. I letos jsme účastníky Okresního přeboru Kladno. Náš tým předvedl solidní výkon, který ale nebyl podpořený pověstnou špetkou štěstí. Přítočno jsme podlehlí nakonec 1:3. Čestnou branku vstřelil Marek Keller. Je to jeho první branka v dresu Lidic, které pro letošní sezonu posílil. Samozřejmě věříme, že další přibudou.

* Celek Sokol Lidice se v rámci 4. kola OP utkal v pozici hosta s týmem Viktorie Černuc. Po opravdu výborném výkonu veze výhru 4:1. Branky vstřelili: 26. Marek Keller, 44.+52. Jan Procházka a 80. Daniel Pavelka. Za domácí skóroval Szajko Karel.

* Tým Lidic v neděli 10.9.2023 (6.kolo) atakoval dobrý výsledek v Olovnici. Prohrál po dobrém výkonu nejtěsnějším rozdílem 0:1. Za hosty vstřelil branku zkušený Mucha. Olovnice aktuálně okupuje 2. příčku tabulky.

Komentář Kladenského deníku k utkání:

Olovnice opět doma nezaváhala, i když na těsnou výhru nad Lidicemi 1:0 se nadřela víc, než možná sama čekala. Rozhodli ex-ligisté: po hodině hry Putz našel dokonale hlavu Muchy a ten zavěsil.

Domácí sice měli víc ze hry, první jasnou šanci však likvidoval hostům olovnický brankář Prosický, hrdina zápasu. Olovnickým se totiž nechtělo moc běhat, a když už měli šance, tak dvakrát Ocáska vyčapal Hlavatý. Nestačil až na zmíněnou hlavičku Muchy. V závěru ovšem hosté dvakrát sahalí po vyrovnání, ale Prosický opět čaroval a udržel i se štěstím čisté konto. „Musím vyzdvihnout výkon stopera Martina Nídra, který na dvě chybičky hrál výborný zápas. Jsme rádi, že z Želva arény nikdo body ještě neodvezl,“ byl rád autor jediné trefy Marek Mucha.“

* Utkání Sokol Lidice – SK Kročehlavy se odehrálo 16.9.2023. Po 90 minutách byl stav 2:2, oba týmy měly jednoho dvougólového střelce, za Lidice to byl Jan Procházka (9.+21.), za Kročehlavy Zdeněk Matějka (11.+54.) V rozstřelu o třetí bod byly úspěšnější Kročehlavy (pen.4:5).

* V neděli 24.9.2023 se náš tým utkal s Brandýskem, na půdě soupeře. Místní FK byl nad naše síly a po právu vyhrál. Za Lidice skóroval Martin Hoffman, to byla branka naděje na 1:3, více nám soupeř nedovolil a v 89. minutě naopak z penalty potvrdil na konečných 4:1. Brandýsek vystoupal na 5 příčku, Lidice jsou aktuálně až na 12. místě.

* Náš tým se v sobotu 30.9. utkal se zálohou Slovanu Velvary. Soupeř se dostal ve 14. minutě do vedení, zápas se definitivně zlomil v 70. minutě a na konečných 0:3 hosté skórovali 11 minut před koncem. Prohra nás sesadila na dno tabulky. Nicméně ztráta je minimální.

* V neděli 8.10. se tým Sokola Lidice utkal s tuchlovickou zálohou. Kvalita soupeře byla nad naše síly. Tuchlovičtí do půle vedli 2:0 a postupně se dopracovali až k vedení 4:0, v závěru vstřelil aspoň čestnou branku Dan Pavelka. Aktuálně jsou Lidice na spodku tabulky, ale na dostřel máme týmy Černuce a Hrdlíva.

* Se silným týmem Smečna se utkali naši Sokolové v sobotu 14.10. Náporu soupeře

Jsme s opravdu úzkým kádrem odolávali až do 28. minuty. Soupeř do půle vstřelil ještě druhou branku a v druhé půli další tři. Čestný úspěch zaznamenal za lidické kapitán Tomáš Radosta. Nevzdáváme se, bojujeme dál!

* V sobotu 21.10. zajížděl Sokol Lidice do Hrdlíva. Sehrál se velmi důležitý duel s týmem, který je „na dostřel“. Hrdlív byl o pouhé 2 body před Lidicemi. Bohužel jsme neuspěli a prohráli nejtěsnějším rozdílem 0:1.

* V sobotu 4.11. se Sokol Lidice utkal s týmem Družce. Dvěma rychlými brankami Koříňka a Čermáka jsme již v 8. minutě prohrávali 0:2 a ve 20. minutě Kořínek zvýšil o další hit. Naději vykřesal v 37. minutě Pavelka. Ve druhé půli soupeř ale dále dominoval a Linc a Čurva skórovali a bylo to již 1:5. Poslední gól ale vstřelili lidičtí, Jan Přerovský korigoval na 2:5.

V sobotu 11.11., symbolicky na Svatého Martina, zakončili fotbalisté Sokola Lidice podzimní část Okresního přeboru výhrou nad Slavojem Pozdeň. Postarali se tak asi nejlepším výkonem za poslední dobu o překvapení kola.

Komentář Kladenského deníku k utkání:

Pozdeň – Lidice 1:4 (0:2)

Tohle se nečekalo, Lidice se chytily po sérii proher na hřišti Pozdně, která hrála na podzim velmi slušně. Jenže po půlhodině hry její obrana darovala hostům vedení – ze sóla se trefil jeden z hrdinů utkání Patrik Levý – 0:1. Krátce na to padající listí vyškrábl velmi dobrý brankář Lidic Hlavatý (přišel z Vinařic) a hlavička P. Štěpánka jen o kousek minula tyč. Ve 38. minutě zchladil nápor domácích Procházka, jemuž nabil Levý a ex-ligista páčil z otočky k tyči.

Těsně před poločasem zachránil gólman Pozdně nohou další šanci a ve druhé části Pozdeň s čerstvými hráči šlápla na plynový pedál. Sihelu však fantasticky vychytil Hlavatý, nekrytý Sachl mířil jen do tyče, z protiútku opět skvěle vyběhl pozdeňský gólman Košta.

V 69. min. dostal Petržílka balon mezi stopery a prolomil domácí prokletí – 1:2. Deset minut před koncem prošel mladíček Sihela přes půl hřiště, ale zase mířil jen do

brankáře Hlavatého, jenž tak korunoval svůj výkon. Naopak na druhé straně Levý a pak ještě trefil Pavelka, podle domácích z ofsajdu, jenž ale nic neřešil. „I tak podzim nakonec bereme jako dobrý,“ mínil domácí Oldřich Štěpánek a zápas s Lidicemi shrnul takto: „Proti deseti bránícím hráčům jsme toho pohříchu vymysleli sakra málo. Chybělo víc pohybu a hlavně nahrávka, ač na mokřém trávníku je to samozřejmě těžší. Většinu času jsme měli míč, ale šance bída, oboustranně jen pár ran zpoza vápna,“ hodnotil. Hostující kouč Jaroslav Topka byl rád, že Lidice zabraly aspoň v posledním kole. „Kluci poctivě a dobře bránili a využili tři čtvrtě šancí, což se vždycky nepovede. Dobře zachytil Honza Hlavatý, umí i nohama,“ chválil Topka brankáře. A že Lidicím dál vážně hrozí sestup? „Asi jo, tak půjdeme do třetí třídy. Uvidíme, co se bude dít. Sám bych navrhl spíš to, aby hrály mezi sebou kluby z Kladenska a naopak ty ze Slánska měly svou skupinu. Přibylo by derby, chodilo by víc lidí,“ myslí si Jaroslav Topka

Jelikož Slavoj Černuc nebodoval, prohrál se Smečnem (vysoko 1:9), Lidičtí opustili dno tabulky. Na další body si ale musíme počkat do jarní části soutěže. Příznivcům děkujeme za podporu, ne vždy se dařilo, ale hlavní je, že fotbal v Lidicích je a baví.

TABULKA VÝSLEDKŮ

#	KLUB	Z	V	R	P	SKÓRE	B
1.	Sokol Jedomělice	12	9	0	3	35:14	28
2.	SK Velké Přítočno	12	7	0	5	38:19	24
3.	Tělovýchovná jednota Slovan Velvary "B"	12	8	0	4	28:27	24
4.	SK Družec "A"	12	8	0	4	32:27	22
5.	Tělovýchovná jednota SOKOL Smečno "A"	12	7	0	5	42:28	21
6.	TJ Sokol Olovnice	12	7	0	5	25:21	20
7.	Fotbalový klub Brandýsek "A"	12	7	0	5	26:29	20
8.	SK Slavoj Pozdeň "A"	12	6	0	6	27:38	18
9.	SK KROČEHLAVY	12	5	0	7	27:20	17
10.	AFK Tuchlovice "B"	12	6	0	6	28:25	16
11.	TJ Sokol Hrdlív "A"	12	4	0	8	20:33	12
12.	Tělovýchovná jednota Sokol Lidice	12	2	0	10	16:36	7
13.	Tělovýchovná jednota Viktorie Černuc "A"	12	2	0	10	16:43	5

FOTOGRAFIE

Text: František Kreuz, Československý sport – Volno, Vyšlo 10. června 1977

Tehdá nebyly meruny jako jsou dnes. Honili hadrák na louce, ta musela být posečená, protože ve vysoké trávě by toho moc nenahráli. Chtěli dávat góly, jaké viděli v Buštěhradě v biografu, tam byl někdy v žurnálu kousek bájného fotbalu, o kterém v Lidicích jenom snili.

Na té fotografii se všichni smějí, mají radost, že už se jim to konečně podařilo. SK Lidice jsou na světě a oni mohou hrát čtvrtou třídu. To bylo v jedenatřicátém v hospodě U Šilhánů se dali dohromady, ti starší, zkušenější Cyril Hroněk a František Kulhavý byli prvními předsedy. Podívejme se jim do tváře. Zleva nahoře je Karel Suchý, prý miliónový kluk, lakýrník a natěrač, ale znal snad všechna řemesla. Pro partu by dal duši a říct mu někdo o facku, tak jí měl i kdyby na stůl měl vyskočit.

Kdepak, pro druhé by vypustil duši. Nohy měl rychlé, hrál křídlo, plíce měl jako měchy. Vedle něj Václav Šilhán, hostinský, hrál na spojce, dobrák, i on dával partu dohromady. Karel Zelenka. Táta mu vždycky říkal, že si má raději lehnout do višňovky a natáhnout se. Pro jeho tátu byla jen práce, fíral pod zem, sport mu moc nevoněl. Pak když ale viděl kluka, jak mu to

SK LIDICE — SNÍMEK ASI Z TŘIATŘICÁTÉHO ROKU — ZLEVA STOJÍ KAREL SUCHÝ, VÁCLAV ŠILHÁN, KAREL ZELENKA, JOSEF KÁCL, VÁCLAV MÜLLER, KLEČÍ FRANTIŠEK KELLER, JOSEF MÜLLER, EDUARD SAIDL, FRANTIŠEK PŘÍHODA, KAREL BREJCHA, BRANKÁŘ VÁCLAV BULANT.

jde, to byla jiná. Zelenka mohl hrát všude, kde bylo potřeba. Na beku, stejně jako ve středu útoku. V mužstvu hrál od osmatřicátého. Josef Kácl hrál zase v záloze, byl to zedník, vyučil se v Praze. Na kraji stojí Václav Müller, malíř pokojů, jezdil za prací na Malou Stranu, a i on chtěl na fotbalovém hřišti dokázat, že to kluci z Lidic dovedou. Dole klečí František Keller, útočník, truhlář, dřevo měl rád snad jako fotbalový míč a ruce měl šikovné. Pocházel z Buštěhradu, mírný kluk, dopředu se nikdy nedral. Josef Müller jezdil zedničit do Ruzyně, byl to bek jak se patří, nesměla mu utéct ani myš. Říkali mu, že je ostrý jako sekerka, že dovede vzadu pořádně přitlačit a byla to pravda. Eda Saidl dělal v kladenských železárnách, hrál v útoku, okupaci už nezažil, umřel. Karel Brejcha hrál taky v obraně, chodil pracovat do železáren, byl to prud'as, ale dobrák. František Příhoda se odstěhoval po čase do Dobrovíze, i on se ale v lidickém mužstvu hodně namakal. Chytral Vašek Bulant, dělal u pecí na těžkých válcovacích tratích Poldovky, oblékal brankářský svetr a věřil, že kluci před ním žádného soupeře nepustí do šance. A když se to přece jenom stalo a on musel tahat míč ze sítě, podíval se po nich, oni na něj a snad nikdy v jejich očích nebyly stopy nepřijemného vyčítání. **Pěšky z Lidic chodili na Letnou. Tam byl jejich klub, fandili Spartě. Oni navíc ještě hráli ve spart'anských dresech, Sparta jim levně odprodala obnošené, a tak to přece byl jejich klub. Po zápasech se vydali domů, po cestě přehrávali minuty utkání a snad i věřili tomu, že i oni jednou budou alespoň útržky velkých**

spartánských chvil přehrávat doma, na lidickém hřišti; chtěli hrát stejně dobře jako jejich vzory. Ale doba to tehdy byla jiná, kopaná byla často až v řadě poslední a na místě prvním stál chleba a starost o něj.

Kapitán Karel Zelenka se pak v devětatřicátém oženil a přestěhoval do Prahy. Ale každou sobotu musel jet do Lidic, narodil se tu, měl tu dva bratry a pak kamarády kolem fotbalu. Pomáhal i stavět mladší mužstvo, nová lidická fotbalová vlna se drala nahoru a každá rada byla dobrá. Byl v něm jeho mladší bratr Josef Horák, Václav

Müller, oba Stříbrní a Zelenkovi. Čtyři dny před desátým červnem dvačtyřicátého roku tam byl naposledy.

Člověk je chtivým předvídavcem času, přemýšlí o zítřku v naději, že bude lepší než hodina, kterou žije. Ale ani v bláhovém snu nechce doufat v hrůzu, co by přervala dech jeho dětí, ženy, kamarádů, vesnice, kraje a světa. Proto žil šestého června Karel Zelenka tu chvíli jako pokaždé předtím, podíval se na les, který sázeli v třiřicátém a on rychle rostl, prošel se kousek směrem k Hřebčičce, tam tomu říkali – vovčička, krásné místo k procházení mezi poli. Odjížděl z Lidic a viděl je naposledy.

Noc z devátého na desátého června dvačtyřicátého roku začínala teple. Ze země snad ještě sálalo slunce, které se do ní celý den opíralo. Hodiny na kostele v Lidicích odbily devátou, vesnice se pomalu ukládala k spánku a brzy měla začít ta hrozná chvíle. Silnicí od Buštěhradu se pomalu šinula světla. Snad by se mohlo zdát, že to jsou vracející se dělníci z kladenských hutí. Ale na světla jízdních kol to bylo ještě brzy, odpolední směna končila přece až v deset.

Zastavili na kraji vesnice, pak u Řihů, Horáků, ve všech domcích se rychle začínala rozsvěcovat světla. Byly slyšet rány, rabování, Lidice pomalu začaly umírat.

Bez důkazů byly obviněny Lidice z účasti na atentátu na tehdejšího zastupujícího protektora Heydricha. Vesnice v revolučním Kladensku měla být výstrahou.

V šest ráno začali střilet, 10. června 1942 padlo před popravčí četou 173 lidických mužů. Nejstaršímu bylo osmdesát čtyři, na druhé straně sotva patnáctiletý čekal teprve na život. Zastřeleni byli i dělníci nočních směn, popraven byl i lidický muž, který byl v té době v nemocnici. Ženy a děti byly odvezeny do koncentračních táborů, ve vyhlazovacím táboře Chelmno ztratilo život osmaosmdesát lidických dětí.

Na zahradě Horákova statku byli zastřeleni i Václav Šilhán, Václav Müller, Josef Müller, Karel Brejcha, Josef Kácl. Ti, kteří hráli ve fotbalovém mužstvu SK Lidice a chtěli jednou dávat takové góly, co je viděli na Spartě.

V opuštěných Lidicích se začaly rojit včely. Už se neměl o ně kdo starat, všude bylo třeba (nečitelné)... tchán byl včelař, vzal si rojáčky a šel do Lidic. Když měl pak

bývalému kapitánovi SK Lidice vyprávět, co viděl, nemohl najít slova. Mlčel a v tom prázdnu bylo všechno. Pak ještě za pár dní viděl Zelenka v Moravské ulici na

JOSEF KÁCL HRÁL ZASE V ZÁLOZE, BYL TO ZODNĚK, VYŽEL SE V PRAZE. NA KRAJI STOJÍ VÁCLAV MÜLLER, MALÍŘ POKOJŮ, JEZDIL ZA PRÁCI NA MALOU STRANU, A ON CHTEL NA FOTBALOVÉM HRŠTÍ DOKÁZAT, ŽE TO KIU CI Z LIDICE DOVEDOU.
Dole klečí František Keller, otačnick, truhlář, dřevo měl rád snad jako fotbalový míč a ruce měl šikovné. Počítal z Buštěhradu, mírný kluk, dopředu se nikdy nedral. Josef Müller jezdil zednářičtí do Ruzyně, byl to beč jak se patří, nesměla mu utéct ani myš. Říkal mu, že je ostrý jako sekera, že dovode vzadu potměně přitlačit a byla to pravda. Eda Šaldí dělní v kladenských Železnárah, hrál v čtoku, okupaci už nezadal, umřel. Karel Brejcha hrál taky v obraně, chodil pracovat do Železárón, byl to prudas, ale dobrák. František Příhoda se odlišoval po čase do Dobrušky, i on se ale v lidickém mužstvu hodně namákal. Chyral Vašek Balant, dělál u peci na těžkých válecovacích traticích Pol-dovky, oblékal brankářský svetr a věřil, že klouč před ním řáděno soupeři nepuští do šance. A když se to přece jenom stalo a on musel tázat mě ze síle, podíval se po nich, oni na něj a snad nikdy v jejich očích nebyly stopy nepřijíměno vyčítání.
Fěky z Lidě chodili na Letnou. Tam byl jejich klub, landii Spartě. Oni navíc ještě hráli ve sparťanských dresoch, Sparta jim levně odpradala obnošené, a tak to přece byl jejich klub. Po zápase se vydali domů, po cestě přehrávali minuty utkání a snad i věřili tomu, že i oni jednou budou alespon útržky velkých sparťanských chvíli přehrávat doma, na lidickém hršti; chtěli hrát stejně dobře jako jejich vzory. Ale dleba to tehdy byla jiná, kopaná byla často až v směr postelů a na místě první stál ebleha a starost o něj.
Kapitán Karel Zelenka se pak v devětletičtím období a přechřoval do Prahy. Ale každou sobotu musel jet do Lidic, naročil se tu, měl tu dva bratry a pak kamarády kolem fotbalu. Pomáhal i stavět mladší mužstvo, nové lidické fotbalové vlna se

SK LIDICE — SNÍMEK ASI Z TRICATRICÁTĚHO ROKU — ZELVA STOJÍ KAREL SUCHÝ, VÁCLAV ŠILHÁN, KAREL ZELENKA, JOSEF KÁCL, VÁCLAV MÜLLER, KLEČÍ FRANTIŠEK KELLER, JOSEF MÜLLER, EDUARD ŠALDÍ, FRANTIŠEK PŘÍHODA, KAREL BREJCHA, BRANKÁŘ VÁCLAV BULANT.

tchán byl včelař, vzal si rojáčky a šel do Lidic. Když měl pak bývalému kapitánovi SK Lidice vyprávět, co viděl, nemohl najít slova. Mlčel a v tom prázdnu bylo všechno.
Pak ještě za pár dní viděl Zelenka v Moravské ulici na Vinohradech, jak Němci skládají do školy věci z Lidic. Nesli i oprané rudé dresy, bílé trenýrky a vůbec všechno, co bylo tehdá k fotbalu nutné potřeba. Šel ulicí a poznal, že je konec. Viděl tu vesnici pořád před očima, znal tam každý dům a snad i každý strom. A v hlavě se mu jistě honily vzpomínky na mámu, která jela v té chvíli do koncentračního tábora, v Lidicích žil i jeho bratr. A někde vzadu byly jistě vzpomínky na klukovské chvíle kolem meruny, na čas, kdy honili hadrák na louce, protože na cestě by si akopli palce. A třeba mu hlavou problesklo i to, jak sedávali v Buštěhradě v biografu, koukali v žurnálu na velký fotbal a těšili se na chvíli, kdy o něm přestanou snít. Od té doby uplynulo pětatřicet let.

FRANTIŠEK KREUZ

Vzpomínka na lidickou tragédii musí zůstat živá, aby se svět zbavil myšlenek nelidskosti.
Prof. dr. ALBERT SCHWEITZER, nositel Nobelovy ceny

BRITŮM NĚM OTEČENO, ŽE PODOBNÉ PROBLÉMY MĚLI A NEJŠŤI JINĚJŮ O ČITNĚ. NEMYSLIM TĚM P. HÁČKY A ČÁČKY, TY JSI V KRAJINĚ PŘIPADĚ SPOUŠČELI. ČELI JSI PŘED ČASEM BUDAPĚŠTĚSKOU OBDOBŮ NĚKDO ČA. SPORŤA. V REJERĚDĚ ŽE BOJŮ PŘE V OBLIBĚNĚ JSIŤ OBLIBĚNĚ OXFORDSKÉ MUŽSTVO, JELŤ JÁKŤO ŽNĚTA KERO ODOLANA VODA. ČOŽ JSIŤ PŘE PŘEČELI JAKO AERO ODOLANA VODA. JEŠŤĚ HĚRE OBLIBĚNĚ DOPADLI TĚJE NEJBLIBĚŠTĚ NA JEDNĚM ANGLICKĚM REJERĚDĚ, KTERĚ SE MI DOSTAL DO RUKY. TAM O NICH JSIŤ JSIŤ JAKŤO O THE GREAT OXID WESTER TROUS. TEN ANGLICKĚJŮ NOVINĚŘ SI TĚJE NECHAL ŠTĚJNĚ OD NĚKDO PŘEČELIŤ NĚKDO O DĚMŤOVAL SE ČAS, ŽE JĚ O MUŽSTVO INOVĚRY NA NĚJKDO VODIČKA ODOL.

ŠKŤEDĚNA TO REPORTĚŘI NEMĚLI ČROUNA DOKŤEDĚ TĚHĚK, O PĚČITĚJŮ NOSTŤADŤICH ANI NEMYŠĚ. ALE TO NĚJE TAK, ON SI NĚKĚJ TĚŽKO ROZUMĚL JĚNĚLA SPORŤA S PŘIČINĚNĚM ŠTĚJNĚ I V OBLIBĚNĚ, KĚJ JEJICH VĚTŤOSTŤANKY NA LETNĚ DOSTANA ZOUSEDĚLY. A TO MIŠVILŤI TI JĚNĚDŤOŠ ŠTĚJNOU PEČI. TAKĚ SE NA TĚJE JSIŤ KŤOŤKŤOŤE PROBLĚMŤKY TĚJE NEHĚRĚNĚ. OSTATNĚ, KŤOŤKĚJŤM JĚNĚDĚM JE SRĚČNĚ JEDNO, JĚK BŤDE NĚPĚDNO O REJERĚDĚCH JĚNĚO ŠTĚJNĚ JSIŤJĚ, JĚNĚ ŠŤĚJ TEN KALŤATĚJ NEMYŠĚJ DĚPRANĚL DO ŠTĚ.

|| | | GUSTAV ŽAK

Vinohradech, jak Němci skládají do školy věci z Lidic. Nesli i oprané rudé dresy, bílé trenýrky a vůbec všechno, co bylo tehdá k fotbalu nutné potřeba. Šel ulicí a poznal, že je konec. Viděl tu vesnici pořád před očima, znal tam každý dům a snad i každý strom. A v hlavě se mu jistě honily vzpomínky na mámu, která jela v té chvíli do koncentračního tábora, v Lidicích žil i jeho bratr. A někde vzadu byly jistě vzpomínky na klukovské chvíle kolem meruny, na čas, kdy honili hadrák na louce. A třeba mu hlavou problesklo i to, jak sedávali v Buštěhradě v biografu, koukali v žurnálu na velký fotbal a těšili se na chvíli, kdy o něm přestanou snít. Od té doby uplynulo pětatřicet let.

„Vzpomínka na lidickou tragédii musí zůstat živá, aby se svět zbavil myšlenek nelidskosti.“ - prof. dr. Albert Schweitzer, nositel Nobelovy ceny

ZÁPIS Č.08/2023 z veřejného zasedání OZ Lidice konaného dne 20.11.2023 v 17:00 hodin v zasedací síni Obecního úřadu Lidice

Prítomni: V. Kellerová, T. Skála, M. Klapalová, H. Kohoutová,

Ing. Monika Vaňhová MBA, B. Kučera, M. Ramba

Ověřovatelé: T. Skála, Ing. Monika Vaňhová MBA

Zapsala: Martina Toulcová

Zasedání zahájila starostka obce v 17:00 hodin, přečetla a doplnila program.

OZ program schválilo.

Program:

- 1) Projednání návrhu rozpočtu na rok 2024
- 2) Schválení úprav rozpočtu roku 2023
- 3) Projednání zápisu Kontrolního výboru č.25
- 4) Projednání žádosti o vyjádření/stanovisko ke stavbě „ČOV Hřebeč – Lidice, rekonstrukce“
- 5) Projednání nabídek sanačních prací na budově obecního úřadu
- 6) Projednání instalace laviček v ulici 10. června 1942
- 7) Projednání vyhlášení výběrového řízení na rekonstrukci terasy v podloubí u obchodního střediska
- 8) Projednání nabídky projekčních prací Ing. Arch. Jana Červeného
- 9) Různé a) schválení výsledků výběrového řízení na zhotovení projektu na rekonstrukci terasy nad garážemi vedle obecního úřadu
b) návrh na odměnu ředitelce příspěvkové organizace Mateřská škola Lidice
c) návrh na poskytnutí investiční dotace MŠ Lidice na nákup keramické pece ve výši 50.000 Kč.

AD1) Paní Holubová seznámila OZ s návrhem rozpočtu na rok 2024.

OZ tento návrh projednalo a vzalo na vědomí.

AD2) Paní Holubová informovala OZ o úpravách rozpočtu roku 2023. OZ tyto úpravy rozpočtu projednalo a schválilo.

Hlasování Pro: 7 Proti: 0 Zdržel: 0

AD3) Pan Miroslav Ramba předložil OZ zápis KV č.25.

OZ vzalo na vědomí výsledky Kontrolního výboru č.25.

AD4) Starostka obce předložila OZ žádost společnosti SERVIS-ISA s.r.o. o vyjádření ke stavbě „ČOV Hřebeč-Lidice, rekonstrukce“.

OZ tuto žádost projednalo, vzalo na vědomí a pověřilo starostku obce jednáním s konzultantem o rozšíření ČOV Hřebeč- Lidice.

AD5) Na základě zjištění toho, že v prostoru u ovladače tepelného čerpadla v budově obecního úřadu je nadměrná vlhkost a plíseň, podala starostka obce návrh na oslovení firem, které se touto problematikou zabývají. OZ tento návrh projednalo, schválilo a

pověřilo starostku obce jednáním s firmami zabývající se touto problematikou.

Hlasování Pro: 7 Proti: 0 Zdržel: 0

AD6) Starostka obce předložila OZ žádost paní xxx na instalaci laviček do ulice 10. června 1942. OZ tento návrh projednalo, schválilo instalaci laviček do ulice 10. června 19420 v lipové aleji, ořechovce a pověřilo starostku obce realizací.

Hlasování Pro: 7 Proti: 0 Zdržel: 0

AD7) Starostka obce podala návrh na vyhlášení výběrového řízení na rekonstrukci terasy v podloubí u obchodního střediska. OZ tento návrh projednalo, schválilo a pověřilo starostku obce vyhlášením výběrového řízení na rekonstrukci terasy v podloubí u obchodního střediska.

Hlasování Pro: 7 Proti: 0 Zdržel: 0

AD8) Starostka obce informovala OZ o nabídce projekčních prací Ing. arch. Jana Červeného. Starostka obce předložila OZ nabídku projekčních prací Ing. arch. Jana Červeného na případnou rekonstrukci kabin na fotbalovém hřišti. OZ tuto nabídku projednalo a schválilo.

Hlasování Pro: 7 Proti: 0 Zdržel: 0

AD9) Různé a) Starostka obce předložila OZ výsledek výběrového řízení na zhotovení projektu na rekonstrukci vyhlídkové terasy nad garážemi vedle obecního úřadu. Do poptávkového řízení se přihlásily dvě firmy:

1) BARACOM a.s., Ke Zdibsku 66, 250 66 Zdiby s cenovou nabídkou 193.000,- Kč bez DPH

2) FFArchitekti s.r.o., Chrustenice 191, 267 12 okr. Beroun s cenovou nabídkou 193.000,- Kč bez DPH

V rámci realizovaného poptávkového řízení je pro zadavatele cenově výhodnější nabídka č.1 účastníka BARACOM a.s. Ke Zdibsku čp. 66, 250 66 Zdiby s nabídkovou cenou 193.000,- Kč bez DPH. Nabídka splnila veškeré podmínky požadované výzvou a svojí hodnotou přibližně odpovídá předpokládané ceně předmětu veřejné zakázky. OZ projednalo výsledek poptávkového řízení na zhotovení projektu na rekonstrukci vyhlídkové terasy, schválilo jako vítěze účastníka č.1 BARACOM as., Ke Zdibsku 66, 250 66 Zdiby a pověřilo starostku obce podpisem smlouvy s touto firmou.

Hlasování Pro: 7 Proti: 0 Zdržel: 0

b) Starostka obce podala návrh na odměnu pro ředitelku příspěvkové organizace Mateřské školy Lidice za rok 2023 ve výši 40.000,- Kč. Odměna ředitelce MŠ Lidice bude poskytnuta z rozpočtu příspěvkové organizace MŠ Lidice. OZ projednalo tento návrh a schválilo odměnu ředitelce MŠ Lidice za rok 2023 ve výši 40.000,- Kč.

Hlasování Pro: 7 Proti: 0 Zdržel: 0

c) Vzhledem k tomu, že původní keramická pec je již nefunkční, podala starostka obce návrh na poskytnutí investiční dotace MŠ Lidice na nákup nové keramické pece ve výši 50.000,- Kč. OZ tento návrh projednalo a schválilo poskytnutí investiční dotace MŠ Lidice na nákup nové keramické pece ve výši 50.000,- Kč.

Hlasování Pro: 7 Proti: 0 Zdržel: 0

Zasedání ukončeno v 17:45 hodin.

VET CENTER – CUKROVKA U NAŠICH MAZLÍČKŮ

Text a ilustrační foto: Corinne Palma

Cukrovka neboli diabetes mellitus, může postihnout i naše milované psy a kočky společně a představuje značné výzvy jak pro zvířata, tak i pro jejich majitele. Glukóza, krevní cukr, je zdrojem energie pro všechny buňky v těle a hormon inzulin reguluje její hladinu. Rozlišují se především dva typy cukrovky. V prvním případě se

jedná o nedostatečnou produkci inzulinu, a v druhém se naopak jedná o dostatek inzulinu, vůči kterému jsou ale tkáně rezistentní. Nastává tak stav, kdy je zvýšený krevní cukr v těle, ale buňky ho nejsou schopny využít. U nekastrovaných fen se může objevit cukrovka v období po hárání, kdy hormony, které fena

produkuje zvyšují rezistenci vůči inzulinu. V tomto případě se doporučuje kastrace. U psů je cukrovka častější u fen, zatímco u koček je větší riziko u samců. Genetická predispozice, obezita a některá další onemocnění mohou přispět k vývoji cukrovky u našich mazlíčků.

Rozpoznání klinických příznaků cukrovky je klíčové pro brzký zásah. Mezi běžné symptomy patří zvýšená žízeň, časté močení, hubnutí přes dobrý apetit a ospalost. Časté jsou také záněty močových cest, katarakty u psů nebo periferní neuropatie u koček, která vede k tzv. plantigrádní chůzi (viz. Fotka).

Veterináři provádějí krevní a močové testy k diagnostice cukrovky a určení vhodného postupu léčby. Některé změny jako zvýšená hladina cukru v krvi a moči (hyperglykémie) nebo jaterní enzymy, zejména u psů, mohou vést k diagnostice cukrovky. U koček se stanovuje parametr fruktosamin.

Pokud se jedná pouze o zvýšený krevní cukr, neuchylujeme se ihned k závěru, že se jedná o cukrovku, jelikož zvýšená hladina se vyskytuje také při stresu a dalších onemocněních.

V některých případech může dojít až k tzv. ketoacidóze, která způsobuje zvracení a průjem. V tomto případě tělo začne využívat tuky, jelikož nedokáže přijímat krevní cukr. Při zpracování tuků se v těle začnou hromadit ketolátky.

Průběh cukrovky u psů a koček závisí na kombinaci a úpravě stravy s nízkými sacharidy a vysokými bílkovinami, pravidelném cvičení a inzulínové terapii. Výživa hraje klíčovou roli, přičemž veterináři často doporučují vyváženou stravu, která pomáhá regulovat hladinu cukru v krvi. Pravidelný střední pohyb také přispívá k udržení zdravé váhy a podporuje citlivost k inzulínu.

Inzulínová terapie je základem léčby cukrovky u zvířat. Podávání injekcí inzulínu podkožně, většinou dvakrát denně, může na začátku vypadat jako zastrašující, ale veterináři poskytují vedení a podporu, aby zajistili správnou aplikaci a dávkování. Pravidelné monitorování hladiny glukózy v krvi je nezbytné k úpravě dávky inzulínu. Je možné stanovit křivku, která zaznamenává hladinu cukru v průběhu dne. Tímto způsobem je možné zjistit poddávkování (hypoglykémie je také velice nebezpečná, ale nebezpečnější než ta vysoká. Zvíře bude apatické a slabé.) nebo předávkování, a případně dávky inzulínu upravit. Pokud zvíře nereaguje na terapii, je potřeba zjistit, zda majitel správně inzulín podává a zda se nejedná o další onemocnění.

Majitelé zvířat musí úzce spolupracovat s veterináři, aby vytvořili rutinu, která vyhovuje specifickým potřebám jejich zvířete. Tato spolupráce pomáhá sledovat reakci zvířete na léčbu a provádět nezbytné úpravy, aby bylo dosaženo optimálního řízení cukrovky. Zejména kočky se můžou z cukrovky plně vyléčit, ale včasný zásah je klíčový.

Ráda bych podotkla, že jsem zatím studentkou veterinární medicíny, a tak, než podstoupíte jakékoliv vyšetření svého mazlíčka, měli byste konzultovat vlastního veterináře.

Pokud je nějaké téma, která Vás zajímá (z pohledu medicíny nebo chování zvířat), neváhejte mě kontaktovat na email: palmac04@gmail.com

PODĚKOVÁNÍ

„Děkuji paní starostce Veronice Kellerové za milé posezení u příležitosti mých narozenin a předání dárku od Obecního úřadu v Lidicích.“

Zdeňka Horešovská

VZPOMÍNKY NA BLBOST III.

Text a foto: Jarda Adamec

V minulých vzpomínkách jsem psal o opravdu nešťastných rozhodnutí a chování jednotlivců, která mohla vést k nedozírným následkům.

V tomto článku se chci ještě vrátit k úsměvným situacím, kdy jsem byl ještě vojákem základní vojenské služby. Úsměvné zážitky, barvení trávy na zeleno, stříhání trávy nůžkami, barvení cihel na červeno a jejich spáry na bílo, ovšem vojákům, kteří tuto činnost prováděli, do smíchu nebylo. Ale také jsem po létech v 1998-2013 pracoval u Ministerstva národní obrany jako technik zajišťující chod kotelen, výměníků a jejich rekonstrukcí.

Ve filmu Dobrý voják Švejk vystupuje postava polního kuráta Katze, v podání Miloše

Kopeckého. Podobná postava byl major Eda Sova, pyrotechnik (bez chlastu se asi toto povolání dělat nedá). Když bylo v 16:00 hodin rozdělení do stráží a pyrotechnik měl dozorčího útvaru, stáli jsme u oken a pozorovali jeho pořadový nástup před dozorčí jednotlivých rot. U každého se zastavil a zkontroloval jejich ustrojení a vybavení, přičemž měl vtipné připomínky.

U jedné roty měl dozorčího nováček, byl to cikán, dnes Rom (mám několik známých, kteří se za název cikán nestydí – nejsem rasista.) Mladý dozorčí nebyl vybaven podle vojenských řádů, měl utržený projektil z patrony, visící na šňůrách dozorčího. Major se u něho zastavil a spustil, takhle je vystrojen dozorčí, a šňůry mu utrhl a hodil na zem. Cikán spustil, ej do p..i, ko..t, čo terazky budem mať! Major na to, co to říkal za slova, tyto nástroje neznám. Podobných historek jsme od majora slyšeli mockrát, zvláště když vyprávěl u piva.

Šli jsem z kasáren do autoparku, celá rota ve tvaru, asi čtyřicet vojáků, před námi velící důstojník major Pikulík. Po chodníku, proti nám, šla v uniformě důstojníka armády krásná, vysoká, štíhlá blondýnka s dobře vypasovaným hrudníkem, minisukně a lodičky na vysokých podpatcích zvýrazňovaly její postavu. Major zavelel, roto, pozor, vpravo hled', vojáci pochodují s nataženými nohama a hledí vpravo na ženu jdoucí po chodníku, ta salutováním odpovídá na pozdrav pochodující roty. Zašli jsme za roh, major zavelel, zastavit stát, vpravo v bok. Předstoupil před nás a řekl, pohov, a pravil, vojáci, to byla moje žena a popostrčil s úsměvem brigadýrku výše z čela. Pikulík s manželkou nastoupil k útvaru a my je ještě neznali. Nutno podotknout, že Pikulík byl z těch rozumnějších důstojníků a jeho postavou i povahou se ke svojí ženě náramně hodil.

Když jsem zajížděl do vojenských útvarů, kde jsem měl na starosti tepelné zdroje, viděl jsem různé situace, úsměvné, ale i choulostivé. Při jedné návštěvě, kdy plynovou kotelnu obsluhoval dozorem voják z povolání, který měl na starosti výstrojní sklad. Klepu na dveře toho skladu, nikdo se neozývá, beru za kliku, je tu někdo, volám, je tu někdo? Ozvalo se, kdo je? Vyslovuji své jméno a ze zadní místnosti se ozývá, posaďte se, já to tu dodělám a hned jsem u vás. Za chvíli skutečně přišel, zapínal si košili a přivítal mě. Převzal jsem od něho měsíční výkazy a v zrcadle otevřené skříně vidím odcházet mladou vojandu v maskáčové uniformě. Dobrý den, povídám, něco za sebou táhnete. Ani neodpověděla na pozdrav, ohlédla se a do ruky sebrala kšandy, které za ní vlály. Voják se na mě podíval a pokrčil ramena.

Přijel jsem na útvar střední vojenské školy, kde studovala děvčata. Bylo vedro. Přišla mi otevřít dívka v zelených vojenských plavkách, na podprsence měla připnuté červené šňůry dozorčího. Říkám za kým jdu, ona s úsměvem říká, pojd'te se mnou. Na chodbě mi ukázala dveře, kde je osoba, kterou hledám. Vešel jsem po vyzvání do kanceláře a

říkám přítomnému, se kterým jsem se znal, jak to mají oblečenou dozorčí. Když je teplo, tak se takto oblečou, jinak slouží v uniformách, povídá. Ale my jsme na to zvyklí. Vyzval mě k oknu a ukázal tenisové kurty, kde hrály dívky tenis v plavkách a opodál se nehrající děvčata opalovala nahoře bez.

Podobná situace se stala jednomu topičovi, který měl za povinnost při směně obejít a zapsat se ve všech výměnících do knihy kontrol. Druhý den ráno mi volal, jak se při kontrolách nachodil. Ptal jsem se ho proč, co měl za problém. Žádný problém, na kurtech pro plážový volejbal hrály ženský. Tak jste se měl podívat, povídám. To jsem nemohl, ty co nehrály, tak se opalovaly bez podprsenek. Tak to povězte manželce, co jste viděl. To nemůžu, ta by chtěla, abych dal výpověď.

Jak se říká, že život tropí hlouposti, tak to vždy nemusí být pravda. Příběhy mnou popsané však k životu patří, i když jsou choulostivé, stojí za pousmání.

TY LIDICKÉ SBORY...(ANEB KDE SE ZPÍVÁ, TAM TO ŽIJE)

Text: Jiří Černý Foto: Jiří Černý, Bohumil Kučera

Již nějakou řádku let jsme zvyklí, že rozsvěcení vánočního stromu v Lidicích probíhá (mimo jiné) za doprovodu zpěvu dětí z Materské školy Lidice. Tato tradice nebyla přerušena ani v dobách protiepidemických opatření, kdy děti svůj program předem nahrály a ten se k občanům Lidic dostal pomocí obecního pouličního rozhlasu. Pokud však rozsvěcení probíhá za účasti veřejnosti, můžeme se spolehnout, že schody obecního úřadu zaplní děti od předškoláků až po ty nejmenší (které ani ne před třemi měsíci nastoupily do školky poprvé!) a všechny společně zazpívají několik písniček, jež početné publikum mnohdy ohromí, leckdy i dojmou, ale v každém případě potěší.

Ostatně jejich letošní vystoupení stejně jako průběh celého rozsvěcení si můžete kdykoliv připomenout díky velmi kvalitnímu videozáznamu, který pořídil, zpracoval a zveřejnil Bohumil Kučera (odkaz na video najdete na webu obce v reportážním článku B. Kučery věnovaném rozsvěcení stromu v roce 2023).

Žáčci MŠ Lidice pravidelně vystupují i na dalších veřejných akcích pořádaných ve spolupráci s OÚ Lidice jako je např. „Vítání jara“ – i tam děti sklízí ovace návštěvníků a paní učitelky obdiv za to, jak skvěle dokážou žáky na vystoupení připravit. Za to jim patří velké poděkování, neb úroveň představeného programu je vždy vysoká a je zřejmé, že je za tím spousta práce. Až si člověk říkával, jaká je to škoda, že se děti po ukončení školkové docházky rozprchnou do škol a už své pěvecké dovednosti či

*Dětský pěvecký sbor při MŠ Lidice na adventním koncertu
ŽPS Smetana v Kladně*

schopnosti veřejně vystupovat dále systematicky nerozvíjí. A pokud přece jen některé z nich ano, činí tak mimo kulisy a hranice naší obce. Takže nějaké takové společné vystoupení větších dětí nebylo v Lidicích uskutečnitelné. (Na tomto místě však s radostí uvádím jednu výjimku a tou je taktéž tradiční pásmo koled v podání skautů ze střediska v Buštěhradu!).

Od začátku loňského školního roku však platí, že ve zpěvu mohou i děti školou povinné pokračovat – a to v nově zrozeném dětském pěveckém sboru při MŠ Lidice. Sbor ochotně vede paní ředitelka Soňa Macháčková a na zkouškách se v něm každý týden schází kolem deseti dětí – školáků (resp. momentálně školaček) ve věku 7-12 let. První veřejné vystoupení tohoto sboru proběhlo v roce 2022 právě při rozsvěcení vánočního stromu v Lidicích a od té doby má sbor za sebou účinkování na několika dalších akcích. Hodně napilno měli zpěváci na přelomu listopadu a prosince 2023: 23.11. zazpíval sbor v Památníku Lidice na slavnostním zahájení výstavy věnované Marii Uchytílové „Slzy všech dětí jsou stejné“, samozřejmě nesměl chybět u rozsvěcení vánočního stromu v Lidicích, brzy nato přivítal na obecním úřadě v Lidicích nové občánky a rok 2023 uzavřel aktivní účastí na adventním koncertě ženského pěveckého sboru Smetana konaném 10.12. v Kladně. U zmíněného

adventního koncertu se zastavím – stejně jako před rokem totiž lidický dětský sbor zpíval ve zcela zaplněném Husitském kostele s „velkým“ ženským sborem za zády. A rozhodně se tam neztratil. Tento koncert je svým pojetím mimořádným předvánočním zážitkem jak pro posluchače, tak pro účinkující a je skvělé, že naše děti mohly být u toho.

Dětský pěvecký sbor při MŠ Lidice tak dětem nabízí možnost věnovat se spolu se svými kamarády pěknému koníčku a zároveň být součástí veřejných akcí a dění v obci i mimo ni. Řečeno moderní terminologií: podporuje a rozvíjí komunitní život v obci a to hned v několika dimenzích. Co je však nejdůležitější: se zpěvem je život vždycky veselejší, takže to pro děti představuje velmi užitečný vklad do života. Nezbyvá než všem zpěvákům (těm nejmenším i větším) i jejich doprovodu poděkovat za jejich vynikající práci a popřát jim hodně úspěchů a zejména radosti – ať je zpěv nadále baví a radost nadělují i svému publiku.

VÁNOČNÍ VÝSTAVA V OÁZE NALADILA NÁVŠTĚVNÍKY DO POHODY

Text a foto: Jiří Černý

O prvním adventním víkendu se v Oáze konala tradiční vánoční výstava. K vidění byla spousta nádherných rukodělných výrobků – praktických i těch ryze dekorativních. V sále se nacházelo i několik vánočních stromečků, každý nazdobený jiným druhem ozdob.

Jeden z nich si přišly ozdobit i děti z MŠ Lidice a použily k tomu velmi originální ozdůbky – pomalované a zdobně upravené korkové zátky od šumivých vín. Ale i další stromečky i vystavované předměty představily návštěvníkům hodně inspirativních nápadů. Na čem si ale organizátoři výstavy v Oáze dávají každoročně obzvlášť záležet, je snaha o navození patřičné příjemné a pohodové atmosféry. Aby návštěvníci nejen přišli, ale aby se i chvíli zdrželi, poseděli a popovídali. V době konání výstavy Lidice zasypala vydatná

sněhová nadílka, takže o vnější kulisy bylo postaráno. Tím spíše příchozí návštěvníci přivítali možnost posedět v útulném sále a nabídnout si něco z připraveného drobného

pohoštění – ať už se jednalo o teplé nápoje nebo vánoční perníčky.

Zejména děti pak také využily dílničky umístěné v rohu sálu, které připravila Veřejná knihovna Lidice. Tam si mohly vyrobit především ozdůbky a přáníčka z různých materiálů pomocí různých technik. I dospělé pak zaujala páteční dílna zaměřená na techniku quillingu, s níž se někteří setkali poprvé a která dala vzniknout originálním přáním.

Z ohlasů návštěvníků vyplývá, že i tentokrát výstava splnila svůj účel. Nenásilně připomněla, že Advent je tu a že by to měla být doba očekávání, rozjímání, zklidnění a dobročinnosti.

Toho všeho si návštěvníci mohli v budově Oázy během výstavy užít dostatek. Oáza tak skutečně působila jako oáza uprostřed jinak poměrně neklidného světa.

Velký dík patří všem, kdo se podíleli na její přípravě a umožnili její konání. Ať už se jedná o všechny vystavovatele, obyvatele Oázy, kuchařky/pekařky, lektorky nebo

Mikroregion údolí Lidického potoka, který výstavu taktéž podpořil. Stejně tak organizátoři děkují všem návštěvníkům, kteří si našli čas a vážili do Oázy cestu, neboť jsou to právě oni, kdo výstavě dávají smysl a dotváří výslednou atmosféru.

Reklama tiskárny

VEŘEJNÁ KNIHOVNA LIDICE – INFORMACE

Otevřeno každou středu od 15:30 do 17:30 hodin.

Od listopadu 2023 máme v knihovně na výběr knížky z nového souboru výměnného fondu – přes 200 titulů všech žánrů včetně novinek. Možnost donášky až do domu.

DO NOVÉHO ROKU PŘEJEME HODNĚ ZDRAVÍ A KLIDU NA ČTENÍ ☺

Těšíme se na setkání s Vámi.

Jirka Černý a Míša Indráková, knihovna.lidice@email.cz

Lidický zpravodaj č.01/2024. Zdarma. Evidenční číslo: MK ČR E 10562. Vydavatel: Obec Lidice. Náklad 260 výtisků, 12x ročně. Uzávěrka příštího čísla: 20. 01. 2023 Vychází měsíčně pro obec Lidice. Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydavatel: Obecní úřad, ul. 10. června 1942, čp. 161, 273 54 Lidice, tel. 312 253 083, email: lidice3@volny.cz, web: <http://www.obec-lidice.cz/>. Místo vydání: Lidice Připravuje: Michaela Klapalová. Vaše příspěvky a reakce prosím zasílejte: dozpravodaje@seznam.cz. Redakce děkuje za pochopení, že některé texty je třeba upravit či zkrátit. Za původnost a obsahovou správnost ručí autoři článků. Publikované články nemusí nutně vyjadřovat stanovisko OÚ či OZ Lidice. Redakce si vyhrazuje právo drobných úprav textu.

NEPROŠLO JAZYKOVOU ÚPRAVOU. Předáno do tisku dne: 14.12.2023

Roznášku v obci zajišťuje Jaruška Černá. ♥

Tiskne: ABSOLUTNOWEB, Luděk Bartoš, Palackého 123, Hřebeč, 27345, Tel.: +420 731 078 501, info@absolutnoweb.eu, www.absolutnoweb.eu